

de col·laboració

la dignitat de joan romans

(resposta final)

El meu darrer article en el qual demostrava la certesa de l'acusació fet-a-al cèlebre autor de «Sempre hi ha algú que la vessa» no va pas quedar sense contestació. Solament que aquesta, si bé era de preveure, no ho era en canvi en la forma en què vingué, val a dir-ho.

Recordarà el que hagi seguit amb atenció aquesta quasi polèmica, que vaig afirmar, citant el cas del jove Manuel Sancho, que el desinvolto personatge i distingit col·laborador d'*Empordà Federal* el nom del qual figura més amunt, fou reclutador d'esquirols quan la vaga de la «Safa» perquè no en devia tenir prou d'ésser-ne ell. Afegia també, al mateix temps, per evitar que ningú pogués jutjar això una calúnnia, que el jove al·ludit estava disposat a sostenir-ho davant de qui fos.

I ara ve la sorpresa. Fou aquesta la lletra que inseria *Empordà Federal* del 30 de gener signada per Manuel Sancho i escrita per un altre, en la qual es vol negar la veritat, barrejant desvergonyidament.

Després de desmentir en la mateixa el que veig assegurar entorn del seu ingrés a la «Safa» durant la vaga, Manuel Sancho - un pobre xicot pel que es veu, al qual la família, que proporcionà els informes, no coneix prou bé, sembla - acaba donant-me la raó, observant que va ésser esquirol per impuls propi i no per suggestió de Joan Romans que es limità únicament a «fer tot el que pogué» per convertir-lo en un traïdor com ell ho era.

Jo sé que això és mentida, que Manuel Sancho no és tan baix com els defensors de Joan Romans que abusen de la seva inconsciència fent-li dir coses que no són certes, encara que el perjudiquin, per treure tota responsabilitat a l'esquirol que no vol ésser-ho, però ho deixo així a pesar del meu convenciment. Que es llogués a Blanes o a Figueres el jove esmentat - més ignorant que dolent -, no té importància, ja que reconeix haver entrat a la «Safa» per mediació d'aquell i en fi prou amb la confessió que posa en ridícul als que l'aconsellaren tan innoblement.

He aconseguit, doncs, i no era altre el meu propòsit, evidenciar plenament la justa aplicació del qualificatiu d'esquirol a l'idol de certa gent esportiva, ja que resulta comprovat que treballava a la «Safa» quan el conflicte, i també el de reclutador d'esquirols per haver influït en l'ingrés en la dita fàbrica de Manuel Sancho.

Per esvaïr tot dubte, poc probable ara, respecte a la dignitat de tal personatge, transcripció a continuació la lletra que s'ha rebut del Sindicat de Blanes:

• Estimados compañeros del Sindicato de Oficios Varios de Figueras.

Salud.

La presente tiene por objeto enteraros de la actuación del esquirol y traïdor Juan Romans que tanto combate a Sagalá por haberlo tratado como merece.

Podéis ratificar vuestra acusación en la prensa o donde lo creáis más conveniente porque es cierta.

Dicho individuo dice en su artículo que la huelga de la «Safa» fué declarada el 15 de Septiembre de 1930 y que vino a Blanes el 10 de Noviembre del mismo año, pero no a la citada fàbrica.

Nosotros afirmamos que tal sujeto se presentó en la Sefa a pedir trabajo en la fecha que indica y que no le fué posible entrar en la fàbrica por encontrarse paralizada a causa de la huelga. Fué entonces que por mediación de la «Safa» ingresó en las obras de Marcelino Padrós, contratista que hacía la prolongación de la fàbrica hasta que ingresó en la misma, pero todavía haciendo de esquirol porque aun continuaba la huelga.

Durante su estancia en Blanes las únicas compañías que ha tenido han sido los pistoleros del Libre, lo que es ya una recomendación. En la fatídica manifestación del 29 de Junio organizada por la reacción para deshacerse de nosotros, consiguiendo matar a un obrero y a una hija del mismo e hiriendo a tres o cuatro más, él iba a la cabeza de ésta.

Seguramente serán suficientes los datos que exponemos para demostrar quien es Juan Romans evitando así que siga engañando a la opinión de Figueras ante la cual quiere presentarse como una buena persona.

Nada más por hoy.

Muy fraternalmente
Por el Sindicato Unico
La Junta.

(Hi ha un segell que diu: «Sindicato Unico de Trabajadores. - C. N. T. - Blanes»).

Considero innecessari tot comentari a la lletra que deixo estampada, car ja és prou el que s'ha llegit per comprendre fins on arriba la inescrupulositat de Joan Romans, que té una epidermis més gruixuda que la d'un elefant, pel que es veu.

Prometo no insistir més sobre això per a mi molt desagradable, encara que l'*Empordà Federal* segueixi ignorant aparentment a qui protegeix.

JAUME SAGALÁ

bloc anticlerical

Ens assabentem que s'està organitzant, ací, Figueres, la delegació comarcal del partit nacional d'Esquerra Republicana Anticlerical.

Aquesta agrupació d'homes lliures de tots els partits polítics de la nostra terra, té com a norma propagar el laïcisme i fomentar el lliure pensament.

Es de creure que promptament a la comarca empordanesa hi haurà un bon nombre d'adherits. Sabem que compta ja amb molts simpatitzants.

rombs

◆ *L'un trenca de camí i ve ací, l'altre allà; cadascú troba el seu petit ramat, la seva petita penya, sols el més independent no troba ningú i resta corferit, quan, com en al meu cas, potser no li convé gens el seu isolament radical.*

NIETZSCHE.

◆ *El tigre que m'ataca té raó. Però jo que el mato i em vesteixo amb la seva pell, tinc tanta raó com ell.*

STIRNER.

◆ *Cal ajuntar a l'individualisme dels esperits el lliure comunisme de les mans, per tal que sobre les ruïnes d'una humanitat decaiguda i podrida germini una humanitat de bellesa radiant.*

GERARD DE LACAZE-DUTHIERS.

◆ *Tinc horror a la gent que no persegueix sinó un fi en la vida: fer-se rics. No són bons per a res i perjudiquen els altres.*

GERARD DE LACAZE-DUTHIERS.

◆ *O bé hom clou els ulls amb pau i seguretat del que passa entorn seu, o bé hom creu que el seu deure és de prendre part a la batalla. Un cop un ha entrat en el combat, l'única regla és de lluitar tant com es pugui.*

LAURO DE BOSIS.

◆ *Estimem força, estimem tot-hom. Però sapiguem detestar i menysprear:*

La mentida i la lletgesa, la hipocresia i la tirania, la indiferència i l'adulació, la traïdoria i la submissió, el servilisme i la resignació.

A. BAILLY.

(De l'en dehors).

Ens ha estranyat moltíssim que del cotxe dels morts n'hagin tret la creu.

Nosaltres, com que som liberals, demanem novament que la creu que simbolitza la religió catòlica torni ésser posada, però damunt d'ella cal posar-hi el mussol, farà més patxoca, i tothom restarà satisfet.